

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011175
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120011175.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému E. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c, písmeno d Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 4.11.2021, č.k. 3T/43/2020-334, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.3.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. B., nar. XX.XX.XXXX, **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava, rozsudkom zo dňa 4.11.2021, č.k. 3T/43/2020-334 rozhodol o obžalobe podanej na obvineného E. B. takto:

obžalovaný E. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. D. XX sa uznáva za vinného, že v presne nezistenom čase a na neustálenom mieste v období približne od mesiaca marec 2018 až do 16:15 h dňa 20. septembra 2018 si v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil a následne v mieste svojho trvalého bydliska v obci B. D. v rodinnom dome číslo XX mal v neoprávnenej držbe a tak prechovával 2 ks sušených rastlín rodu Cannabis (konopa) bez koreňového systému s celkovou hmotnosťou 26,4 g, z čoho upotrebiteľná časť rastlinného materiálu rodu Cannabis (konopa) - marihuany mala hmotnosť 19,65 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 2,8 % hmotnostných, obsahujúce 550 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu v hodnote minimálne 190 Eur, ktorý dňa 20.09.2018 v čase o 17:50 h po predchádzajúcom riadnom poučení dobrovoľne vydala matka obvineného, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok

teda neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c, písmeno d Trestného zákona.

Za to bol odsúdený: Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. I), § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 1T/89/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, zo dňa 11.04.2019, sp. zn. 5To/31/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný, priamo na hlavnom pojednávaní, po jeho vyhlásení. Neskôr zahlásené odvolanie písomne odôvodnil tak, že ho podáva proti výške trestu. Inak svoje odvolanie až do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu neodôvodnil.

3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Prvostupňový súd rozhodol o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v odseku 1 tohto unesenia, na základe jeho vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní a ktoré súd prijal. Následne súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

6. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý výrok o treste na základe týchto zistení a záverov.

7. Obžalovaný bol doposiaľ 3x súdne trestaný, pre rôznu trestnú činnosť. Pre toto konanie je najpodstatnejšie konanie OS Trnava sp. zn. 1T/89/2018, kde bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona rozsudkom zo dňa 31.01.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 11.04.2019, sp. zn. 5To/31/2019, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. K tomuto rozhodnutiu a spáchanej trestnej činnosti obžalovaného pripadalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nakoľko sa jednalo o zbiehajúcu trestnú činnosť a toto rozhodnutie následné zbiehanie trestnej činnosti obžalovaného preťalo. Obžalovaný bol v skúmanom období 17 x priestupkovo postihovaný na úseku cestnej premávky.

8. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť, zároveň súd pristúpil k aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného bola prevaha poľahčujúcich okolností a teda znižovala sa horná hranica o jednu tretinu rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby. Súd pristúpil k ukladaniu súhrnného trestu s prihliadnutím na odsúdenie OS Trnava sp. zn. 1T/89/2018 v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd aplikoval asperačnú zásadu nakoľko jeden z trestných činov je zločin a jedná sa o viacčinný súbeh (ku skutku OS Trnava sp. zn. 1T/89/2018), preto súd nevzhladol u obžalovaného aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov. Pri použití § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu, v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona, v rozmedzí sadby 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov (pôvodná 3 roky až 10 rokov).

9. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Stanovisko NS SR Tpj 55/2016).

10. Súd uložil obžalovanému trest na samej spodnej hranici vo výmere 2 rokov, t.j. pod spodnú hranicu trestnej sadzby a to o jednu tretinu, keď použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a obžalovanému mimoriadne znížil prípadný trest, pričom súd zohľadnil predovšetkým samotný postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal a úprimne oľutoval. Zároveň súd zrušil výrok o treste podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a to rozsudku Okresného súdu Trnava, zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 1T/89/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, zo dňa 11.04.2019, sp. zn. 5To/31/2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň však bolo potrebné uložiť nepodmienečný trest, s prihliadnutím na doterajšiu minulosť obžalovaného, ako aj skutočnosť, že súd ukladal súhrnný trest, pričom rušil výrok o treste, ktorým už bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest.

11. Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

12. Odvolací súd považuje zistenia a závery prvostupňového súdu, citované v odsekoch 7 až 11 za správne v celom rozsahu. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu plne v súlade so zákonnými požiadavkami, uvedenými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

13. Možno teda iba zopakovať, že za spáchanie trestného činu, ktorého vina bola ustálená na základe vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a to vo vzťahu k odsúdeniu, ktoré je citované v odseku 7 tohto uznesenia. V zisteniach, prvostupňového súdu, ktoré sa týkajú pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a určení zákonnej trestnej sadzby, nenašiel odvolací súd žiadne pochybenie.

14. Uloženie trestu vo výmere 2 roky, ktorý trest je súhrnný aj vo vzťahu k trestnému činu, za ktorý mu bol pôvodne v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1T/89/2018, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, je zákonné a zároveň aj primerané, tak vo vzťahu k množstvu trestných činov, za ktoré je súhrnný trest ukladaný, ako aj k ich závažnosti. Ide o trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby (odsek 9 tohto uznesenia), ktorým prvostupňový súd celkom primerane zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný urobil vo veci vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

15. Rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, je rovnako správne a vychádza z toho, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest, ktorý rušil (podľa ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona), skorší trest, uložený ako nepodmienečný.

16. S poukazom na vyššie uvedené zistenia, považuje tunajší súd odvolanie obžalovaného v celom rozsahu za nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.